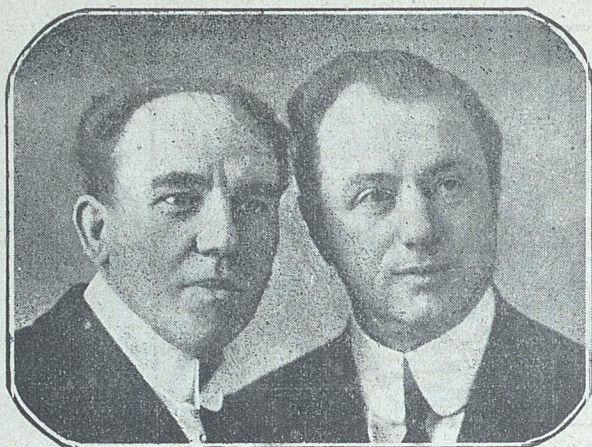

Ив. Поповъ и В. Кирковъ

(Артисти отъ Народния Театъръ)

На 4. декемврий артистите отъ народния театъръ Ив. Поповъ и В. Кирковъ празнуваха 25-годишнината отъ своята сценична дѣйностъ. На мѣстото, дѣто сега се издига красивиятъ народенъ театъръ, прѣди 25 години стърчеше едно дѣсчено здание, което наричаха Театъръ „Основа“. Въ тази барака—театъръ юбиларитѣ сж почнали своята просвѣтителна дѣйностъ чрѣзъ оживотворяване върху сцената творенията на добритѣ писатели. Тази дѣйностъ, придружена съ много трудности, тѣ продължиха цѣли 25 години. Сега тѣ заслужено се радватъ на празненството и чествуванията, които имъ се правятъ.

Ние поздравяваме двамата артисти и имъ пожелаваме дълъгъ и щастливъ животъ.

ПИСМО ДО ЧАВЧЕ ОТЪ ЕДНО ВРАБЧЕ.

Мило Чавче,

Пиша ти това кратко писъмце да те попитамъ за здравето ти. Ако питашъ за мене, азъ май не съмъ добръ. Не му е добръ на врабчето зимно врѣме.

Земята цѣла сега е покрита съ снѣгъ, всички сѣменца, всички посѣви сж скрити подъ тая студена покривка, и азъ нѣма, какво да кълва, ами писукамъ гладно.

Въ града вече не мога да живѣя—тамъ съвсѣмъ нѣма храна за мене: затова вземахъ багажа си и се прѣселихъ въ село Голѣма Кривда, родното село на стрина Дивда, за която четохъ нѣщо въ вѣстникъ „Чавче“. Това село е малко и сиромашко, но азъ се наредихъ криво-лѣво и си живѣя.

Моето гнѣздо е подъ сламената стрѣха на стрина ти Дивда и е доста топло, защото събрахъ вълна и перушина, та добръ го по-стлахъ. Вжтрѣ на стѣната закачихъ твоя хубавъ портретъ. Жилището ми е добро, но често иде пушекъ отъ коминя на стрина ти Дивда, та ме опушва. Затова дрехитѣ съвсѣмъ ми сж почернѣли. Вчера една гжска ми се присмѣ за това.

Това нищо, ще дойде пролѣтъ, ще ме изпере топѣлъ дѣждецъ, ще ме изсуши хубаво слѣнце...ехъ, и ние съ надежди живѣемъ. Но нѣмамъ добръ сънъ, и нощемъ по два три пѣти се стрѣскамъ. Срахъ ме е да се не запали кжщата на стрина ти Дивда. Пази Боже! — ще си изгоря тѣй, както си спя. Ехъ, мило Чавче, нѣма какво да се прави. Всички други квартири въ селото сж заети.

Откъмъ храната — какво да ти кажа? Цѣлъ день обикалямъ плѣвниците и хамбаритѣ: отъ тукъ зрѣнце открадна, отъ тамъ трошица, и тѣй минавамъ.

Въ Голѣма Кривда всички врабчета сж лоши, и цѣлъ день се карае. Завчера щѣха да ми изкълватъ очитѣ двама врабчоци. И то да бѣше за нѣщо, ами за едно просено зърно.

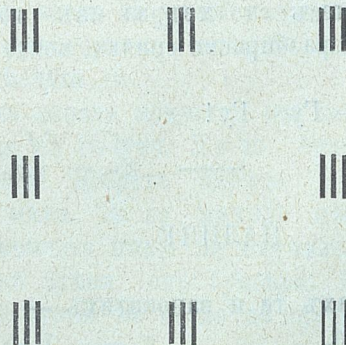
Ти какъ живѣешъ, мило чавче? Въ града навѣрно ти е по-добръ.

Приеми сърдеченъ поздравъ и ми отговори. Спомни си за твоего лѣтошно съсѣдче:

Врабчето отъ старата върба.

Задача.

Наредете въ квадратна фигура 24 кибритени клечици, така:

Всѣка страна на квадрата ще има $3 + 3 + 3 = 9$ клечици.

Вземете отъ всѣка страна на квадрата по една клечица, но тѣй, че сборътъ на останалитѣ да бѣде пакъ 9.